

nuværende indeklemt Stilling er Njovenhavns jo nemlig ikke tjent med, at der sker en for stærkt Bebyggelse af de omliggende Distrikter. Vi have følgerig stillet vore Vædringsforslag ud fra den Betragtning. Der er stillet Vædringsforslag baade af Udvalget i dets Helhed, af to Fleretal og af et Mindretal. Det første Vædringsforslag under Nr. 1 tilsigter en Forandring af Veibredden fra „mindst 25 Alen“ til „indtil 30 Alen“. Reglen angaar nye Veie, og Udvalget har da ment, at, naar man overhovedet ønsker at faae en større Veibrede, ønsker at faae bedre Luftforhold, bedre Luftstrømning, saa gjælder det særlig om, at man søger fra først af, hvor nye Veie skulle anlægges, at faae Forholdet ordnet saa godt som mulig. Naar Veien først er anlagt, er det jo vanskeligt at faae det forandret. Med Henhyn til § 6 har Udvalget først stillet to Vædringsforslag, der ere blot Redaktionsændringer: Forslaget under Nr. 4 til § 6 gjælder de allerede bestaaende Veie. Loven indeholder herom den Bestemmelse, at Veie, som ere under 20 Alen brede, skulle udvides til en Brede af 20 Alen, men Udvalgets Fleretal har der forment, at det vilde være heldigt at indrømme Kommunalbestyrelsen Ret til at udvide denne Grændse til 30 Alen. Naar de paagjældende Gader og Veie betragtes som Hovedfærdselslinier, idet man mente der ved at kunne forhindre Ulykker eller Ulemper paa saadanne Steder, hvor der er stor Trængsel af Vogne og Menneſter mellem hinanden. Mindretallet er ogsaa kommet med et Forslag om Veienes Udvidelse, hvilket jeg ikke i Dieblirket kan komme ind paa, da jeg antager, at Mindretallet selv vil udtaale sig derom. Vædringsforslag under Nr. 5 er en Redaktionsændring, der er en nødvendig Følge af, at der, hvis Vædringsforslag under Nr. 4 vedtages, bliver en Mulighed for, at Gadebredden bliver en anden end 20 Alen. Vædringsforslaget under Nr. 6 er ogsaa en nødvendig Tilføielse. Da man har foreslaaet en Forandring i § 10, hvorved Afstandsbestemmelser mellem Bygningerne optages, har man nemlig ment, at det var nødvendigt at stille denne Vædring. Naar der skal gives Erstatning til Grundeierne, som af Kommunalbestyrelsen blive tvungne til at afgive et saa stort ubebygget Areal til Veie, f. Ex. naar de ville bygge en Gaard op, der er brændt af, at de derved blive uden Stand til at bygge, idet Kommunalbestyrelsen da bliver forpligtet til at overtage Eiendommen, saa har man ogsaa ansat det for billigt, at den samme Ret maa tilkomme de Mænd, som ikke kunne faae Lov til at bygge, fordi Afstanden ikke er tilstrækkelig.

Til § 8 er der stillet et Vædringsforslag under Nr. 8. I Lovforslaget staar der den Forandring, at der i Frederiksberg Kommune kun maa bygges Huse paa 5 Etager, medens der i Njovenhavns maa bygges Huse paa 6. Det har man fundet ikke vilde være rigtigt, idet man har ment, at det vilde være en Forurettelse mod Grundeierne derude og samtidig mod Veierne, idet Husleien vilde blive for høj, og man har derfor ment, at naar der blot for den sjette Etage fordres ubebygget Areal i Forhold dertil, vilde det være ubilligt, om man ikke skulde have Lov til at opføre denne Etage. Man har ment, at det ogsaa vilde have særlig stor Betydning for de mange Familier, der bo derude, og som gjerne vilde have billig Husleie, mange pensionerede Embedsmænd og mindre velstillede Folk, som ved disse øverste Etager faae Leilighed til at bo for noget billigere Pris, end de ellers vilde være i Stand til. Vædringsforslaget under Nr. 9 skal jeg ligeledes afholde mig fra at omtale nu, da det er et Mindretalsforslag, som jeg antager vil blive omtalt af Ordføreren for Mindretallet. Til § 10 er der foreslaaet en meget væsentlig Forandring, idet Fleretallet har ment at maatte lave den om, da § 10, som egentlig er en Forandring af Byggelovens § 22, ikke indeholder de Bestemmelser, som denne indeholder angaaende Afstanden mellem Bygningerne og Afstanden fra Nabogrunden. Man har nu foreslaaet det omændret i en saadan Form, at man har taget det omtrent som i § 22 i Bygningsloven, men man har tillige gjort en Forandring. I Lovforslaget staar der nemlig, for at bestemme, hvorledes det ubebyggede Areal skal staa i Forhold til Byggegrunden, i den nuværende § 10: „Det Tal, hvormed der divideres, forøges endvidere ved Beboelsesbygninger, der have mere end 2 Etager, og som have flere end 2 Beboelsesleiligheder, hvis Gulvflade er under 185 Kv.=Alen, med $\frac{1}{3}$, naar Gulvfladen i disse 2 Leiligheder dog er over 120 Kv.=Alen, og med $\frac{1}{2}$, naar den deri er under 120 Kv.=Alen eller derunder.“ Det har man ogsaa ment var en Uretfærdighed mod Grundeierne derude, som man ikke har kunnet forstaa, idet man har ment, at hvad det kom an paa derude, er, at navnlig de sanitære Forhold ikke lide Noget, og naar der fordres et saa stort ubebygget Areal, mener man, at det er fuldkomment tilstrækkeligt til at bevare Sundhedsforholdene. Imidlertid er man gaaet med til at lade det blive staaende saaledes, at naar Gulvfladen gaar under 120 Kv.=Alen, maa